

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 177.

Anden Session.

62de Møde.

Onsdagen den 15de Januar.

(Fortsat.)

Orsted (fortsat): Det er det hvad man ellers kalder „Disciplinar-Mulcter,“ som ifkendes for Forseelser imod god Orden, der ei er Gjenstand for sædvanlig Paataale. Saaledes bruges dette Udtryk, naar underordnede Dommere under en af dem behandlet Sags Afgjorelse blive anseete for Mangel paa behørig Retspleie, ligesom ogsaa de Mulcter, der igjennem de administrative Autoriteter paalægges Embedsmændene, kaldes „Ordensmulcter.“ Men denne Forseelse, her er Tale om, er ikke andet end sædvanlig Sold- og Consumtions-svig. Det kan ikke betragtes som en blot Disciplinærforseelse, saa jeg kan ikke, selv naar jeg seer bort fra, at dette Udtryk er usædvanligt i Lovsproget, og at det af de Fleste ikke forstaaes, finde, at det passer til det, hvad der her skal udtrykkes.

Ordføreren: Jeg maa dog antage, at der i Henseende til de Forseelser, som nævnes i § 45, kan indtræde saa formildende Omstændigheder, at der kan være Grund til, at den strengeste Straf ikke kommer til Anvendelse, men at man overlader til Ministeriet at for- milde Straffen eller ifkende en efter Omstændig- heberne passende Mulct. Om det nu kan kaldes en „Ordensmulct“, eller hvorvidt det er et Ord, som i Lovsproget ikke er bekendt — hvilket jeg naturligviis maa antage, siden den ærede Taler har gjort en Bemærkning i denne Anledning — saa maa jeg dog bede vel erin- dret, at i § 28 er der Tale om Overtrædelser af Orden i Brændeviinsbrænderierne, og jeg har troet, at det stod i en vis Forbindelse der- med, at denne Mulct bliver kaldt en Or- densmulct, fordi den dicteres for Over-

trædelser af den almindelige Orden, der maa finde Sted med Hensyn til saadanne Forhold som dem, der i Paragraphen nævnes.

Orsted: Det kan vist ikke nægtes, at der kan være Tilfælde, hvor der kunde være An- ledning til at nedsætte den omhandlede Mulct, men dette kan være Tilfældet med saamange andre Mulcter, og jeg seer ikke, hvorfor der her skal gives en speciel Afgang til Mulctens Formildelse, og især ikke, hvorfor Grænsen skal være den, som her er bestemt. Ligesaalidet indseer jeg, at Ordet „Ordensmulct“ paa no- gen Måde her vil være passende. Det vilde, naar man abstraherer fra, at det er et i det danske Sprog, idetmindste i det danske Lovsprog, ukjendt Udtryk, vel ikke være passende i § 28, fordi der er Tale om Overtrædelser af den Orden, der skal jagttages i Brænderierne, og, dersom man vilde betragte Sagen fra den Side, at Brændeviinsbrænderen staaer under Soldbestyrelsens Disciplin, saa kunde man be- tragte disse Straffe her som Ordens-Straffe eller Disciplinar-Straffe, men det er paa ingen Måde Tilfældet med de Forseelser, der omhandles i § 45; det er ikke Discip- linær-Forseelser, men det er ordinaire Sold- og Consumtions-Forseelser.

Dahl: Jeg skal, i Anledning af hvad den høitærede sidste Taler anførte, tillade mig at bemærke, at det forekommer mig dog, at det vilde være hensigtsmæssigt, om der i Loven optoges en saadan Bestemmelse om, at Finants- ministeriet er bemyndiget til at nedsætte Mulc- ten, naar man overhovedet vil finde det rig- tigt, at Finantsministeriet skal have en saa- dan Bemyndigelse; thi, staaer det ikke i Loven, saa kan dette vist ikke have en saadan Bemyn- digelse, idet det efter Grundlovens § 31 kun er Kongen, der kan benaade, og en Nedsættelse